

[Korsgaard.]

ledes denne Sag kan ordnes. Men det forekommer mig, at de Veje, ad hvilke den højtærede Minister synes at ville gaa, er noget kunstige. Jeg kan ikke forstaa, at Statens Risiko skulde blive større, naar det drejer sig om Bygning af Skibe til danske Rederier, end naar det drejer sig om Bygning til udenlandske Rederier. Hvad jeg har tilstræbt ved at fremdrage dette Forhold, er først og fremmest dette, at Inlandets Rederier ikke stilles daarligere end Udlandets. Om de blev stillet lidt bedre, derimod skulde jeg intet have at indvende; men som Forholdet er nu, er det efter min Mening hævet over enhver Tvivl, at de indenlandske Rederiers Stilling er daarligere end de udenlandske, og det er altsaa det, jeg synes, det ikke kunde være saa forfærdelig svært at faa rettet. Selvfølgelig skal Skibsværfterne overfor de danske Rederier bære Ansvaret overfor Staten. Jeg kan ikke se, at her kommer nogen Væsensforskel, om det drejer sig om danske eller udenlandske Rederier. Jeg skulde mene, at Forholdet for Staten maa være ulige enklere, naar det drejer sig om danske Rederier, idet Staten saa har anderledes gode Muligheder for at komme til Klarhed over, hvorledes Rederiets økonomiske Stilling er. Imidlertid haaber jeg, at de Overvejelser, der er i Gang, maa føre til et Resultat, hvormed danske Rederier kan være tilfredse.

Simonsen: Jeg forstod af den højtærede Ministers Udtalelser, at det ikke er lykkedes mig at give Ministeren en tilstrækkelig tydelig Forestilling om, hvad der efter min Mening er Hovedpointen i hele Sagen. Det er jo rigtigt, at disse unge Mennesker med Maskinisteksamen kan komme ud at sejle baade som Undermestre og som Assistenten og tjene Penge til Haandværkerprøven senere. Det kan de, hvis de kan faa nogen Hyre. Men det er netop deri, Vanskeligheden ligger; det kan de ikke faa i Øjeblikket, saa længe Skibsfarten lever under saa deprimerede Forhold. Det viser sig Gang paa Gang for Maskinister, som netop tænker det samme, at de kan komme ud at sejle og tjene Penge til Prøven, at det er ugørligt; og efter et kvart eller et halvt Aars Forløb maa de se, om de ikke kan skaffe Penge til Haandværkerprøven. Hvis det havde været, som det var for nogle Aar siden, at alle kunde komme ud at sejle, vilde de 560 Kr. rimeligvis have været tilstrækkeligt. Men Vanskeligheden ligger netop i, at de paagældende ikke kan faa Hyre, naar der er saa mange, der i Forvejen er blevet

tvunget til først at erhverve Haandværkerprøven; og dermed forsvinder hele Grundlaget for denne lille Bevilling paa 560 Kr., som maaske nok er tilstrækkelig, saa længe Forholdene er normale.

Jeg vil imidlertid takke den højtærede Minister for hans Slutningsbemærkninger, som gik ud paa, at hvis de 560 Kr. ikke var tilstrækkeligt, vilde Ministeriet være villigt til at søge at skaffe et større Beløb til Veje. Hvis den højtærede Minister kunde ændre dette til, at ogsaa Maskinister, der ikke havde været ude at sejle, i Trangstilfælde, hvor de var meget uheldigt stillede, kunde regne med at komme i Betragtning, vilde jeg være fuldt tilfredsstillet ved de Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte.

Handelsministeren (Stebsager): Jeg vil gerne til det ærede Medlem Hr. Korsgaard sige, at hvis Sagen med Hensyn til Bygningen af danske Skibe paa danske Værfter kunde ordnes gennem Eksportkredit paa sædvanlig Maade, saa man uvidede det Beløb, der her er Tale om fra Statens Side at garantere for ved Eksportkredit, vilde det hele gaa forholdsvis glat. Det drøftede vi sidste Aar. Men jeg tror ikke, at den Vej bliver fremkommelig, af Hensyn til Konsekvenserne. Jeg er nemlig ikke helt enig med det ærede Medlem i hans Betragtninger om Skibenes Internationalitet. Man maa skelne mellem de Skibe, der udelukkende gaar i Trampfart paa Udlandet, og Skibe, der gaar i Fart baade paa Danmark og paa Udlandet. Og det er derfor, vi er gaaet til en Overvejelse af Forholdet paa den Maade, jeg har nævnt, efter Henvendelser fra Rederikredse; og vi mener, at der kan være en Mulighed for at komme den Vej ud, som jeg nævnte før. Gennem Eksportkredit overfor danske Skibe paa samme Maade som overfor udenlandske kommer man jo noget udenfor de Forudsætninger, der ligger til Grund for Ydelse af Eksportkrediten. Det forekommer mig ogsaa, at det kan faa ret store Konsekvenser med Hensyn til at yde en saadan Kredit, ogsaa overfor andre Erhverv.

Korsgaard: Jeg kan ikke give den højtærede Minister Ret i, at der skulde være en væsentlig Forskel paa, om det drejer sig om Bygning af Skibe til fremmede Rederier eller til danske Rederier. Bygges der et Skib til et fremmed Rederi, er der jo ikke det allermindste i Vejen for, at det kan gaa udelukkende i danske Farvande. Det eneste, der kræves, er, at Ejeren er fremmed. Men at favorisere den fremmede